

تأثیر فضاهای باز مجتمع های مسکونی بر افزایش تعاملات اجتماعی ساکنین ،

(مطالعه موردی : سه مجتمع مسکونی در اصفهان*)

مهندس سمیرا یزدانی**، دکتر سیاوش تیموری***

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۰/۱۲/۲۰

تاریخ پذیرش نهایی: ۱۳۹۱/۰۴/۲۶

چکیده

به دلیل رشد شهرنشینی دهه های اخیر در ایران، الگوی تولید مسکن تغییر یافته و لزوم ایجاد انبوه مسکن، سبب کاهش کیفیت و مطلوبیت طراحی ها گشته است. طراحی مجتمع های مسکونی امروزی به دلیل عدم توجه به نیازهای انسانی و در نظر نگرفتن پیامدهای روانشناختی آن، زندگی فردی و اجتماعی ساکنین را با مشکلاتی مواجه ساخته است. از جمله نیازهای فراموش شده انسان ها در این طراحی ها، تعاملات اجتماعی است. تحقیق حاضر از نوع کاربردی پیمایشی است، پس از تبیین ابعاد مختلف اهمیت روابط اجتماعی میان انسان ها، به بررسی نقش فضای باز در افزایش تعاملات اجتماعی ساکنین مجتمع های مسکونی پرداخته و نظرات ساکنین سه مجتمع مسکونی در اصفهان بررسی گردیده است. یافته ها نشان می دهد عواملی چون همگنی اجتماعی ساکنین و به کارگیری الگوهای طراحی جهت ایجاد شرایط امن، جذاب و راحت برای حضور خانواده ها در فضاهای باز مجتمع، تأثیر به سزایی در افزایش تعاملات اجتماعی همسایگان دارد.

واژه های کلیدی

مجتمع مسکونی، فضاهای باز، تعاملات اجتماعی، روابط همسایگی

* این مقاله برگرفته از پایان نامه کارشناسی ارشد سمیرا یزدانی با عنوان " طراحی مجموعه مسکونی با نگرش افزایش تعاملات اجتماعی بین ساکنین" در دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان (اصفهان) به راهنمایی دکتر سیاوش تیموری و مشاوره دکتر مرضیه طبائیان می باشد.
** کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان (اصفهان). اصفهان. ایران. (مسئول مکاتبات)

Email: yazdani_sa@yahoo.com

*** دکترای معماری ، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات. تهران. ایران.